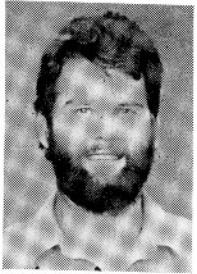

Dekleta, dekleta...

Goran Rovan
Stojan Soba

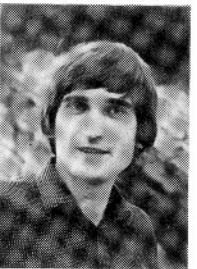

Goran Rovan

Rojen 2. 6. 1957 v Brežicah, končal Fakulteto za sociologijo, politične vede in novinarstvo v Ljubljani, zdaj je dopisnik TV Ljubljana za Posavje S fotografijo se ukvarja 20 let in je objavljal v številnih revijah in časopisih.

Naslov: Krško, Rozmanova 32

Stojan Šoba

Rojen 14. 11. 1955 v Brežicah, končal Fakulteto za elektrotehniko v Ljubljani dela v razvoju elektronske opreme Iskre „Hipot“ v Sentjernej. S fotografijo se bavi 10 let v zadnjem času spet bolj intenzivno.

Naslov: Novo mesto Slavka Gruma 16

Goran Rovan Stojan Šoba

Dekleta, dekleta . . .

Ljubiteljska fotografa iste generacije sta se odločila družno razstavljati na temo žena. Ta svojevrstni sklop jima je uspel zaradi skupnega imenovalca — naslovne problematike in hkrati zaradi njune specifične različnosti, s čimer ustvarjata svojevrstno celoto — polnokrvno sožitje različnih pogledov, teženj, občutkov, doživetij in izrazov. Svoja dela sta postavila v zaporedje dveh suverenih in avtohtonih celot, ki se vizuelno in smiselno zlijeta v eno samo pestro pripoved oziroma izpoved.

Goran Rovan se loteva izključno portreta ženske — dekleta. Njegova metoda sloni na opusno velikem številu posnetkov ženskih obrazov, ki odslikavajo mnogoplavnost ženskega spola, v glavnem dokumentaristično in hkrati diskretno emocionalnost avtorja. Njegovi obrazi so s pogledom ekstrovertirani navzven iz formata same fotografije proti gledalcu oziroma h gledalcu, modeli zrejo in se emocionalno orientirajo navzven samega sebe, kontakt z okolico, ki na črno-beli fotografiji ni ujeta z objektivom, je zaznavno prisoten. Rovan je v svojih delih uspel vzpostaviti nek paraobčutek kontaktiranja oziroma sporazumevanja med fotomodelom in fotografom v diskretni resonanci, ne glede na pestrost odslikanih čustvenih stanj oziroma izrazov. Daje občutek, da skuša ujeti in zaznati mnogoterost in pestrost vsakdana deklet, kar mu z njegovim likovnim posluhom tenkočutno uspeva.

Če Rovana dekleta svojo ženstvenost oziroma polteno komponento odsevajo komaj zaznavno, za pajčolanom obrazne mimike, potem se je Stojan Šoba lotevala odkrito in jo izpostavlja, seveda v nekim estetskih in moralno zadržanih mejah.

Šoba obravnava temo deklet v namerni pripivedni povezavi oziroma celoti, od dokumentarnega portreta preko ženske figure do ženskega telesa. V kolikor je Rovan senzibilen v produktu (fotografiji) in agresivno odprt v metodi mnogoštevilnega fotografiranja v množici, je Šoba agresiven v produktu (fotografiji) in senzibilen v laboratorijski izdelavi oziroma montaži fotografije. Tudi njegove slike so črno-bele oziroma tonske v rjavih niansah, dodaja raster, negativ in montažo. Njegovi modeli poudarjeno žarijo komponento sle in so zlasti ženstveno orientirani do gledalca, ga torej vlečejo k sebi, kot fotografije pa so introvertirani. Čela njegovih deklet izžarevajo ženskost, oči kot da streljajo žrtve zase, lasje so razmršeni, telesa bujna, kot bi ta dekleta živila v svetu brez drugih plasti problemov — toda to je avtorjevo hotenje in izraz. Vseeno se kot snemalec na svojih posnetkih ne obnaša vulgarno in izzivalne modele utiša za meglino rastra ali zlije s fotografirano okolico, da pridene noto intimne subtilnosti in občutka za estetiko, česar na danih fotoformatih obema neoporečno ne manjka.

Alojz Konec
akademski slikar